

שָׁמְעוֹן, אָנֹכִי יְדוּי בְּרִישֵׁיהַ דְּר' יוֹסִי וּבְרִכְיָהּ, וְאָמַר
שִׁפּוּר קָא אָמַרְתָּ, וְהָכִי הוּא. אָמַר לִיה מַנָּא לָךְ.
אָמַר לִיה הָכִי אוֹלִיפְנָא מַאָנָא, דְּהָוָה אָמַר מִשְׁמִיָּה
דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבָא.

יֹמָא חַד הָוָה יְתִיב ר' שָׁמְעוֹן בְּתַרְעָא דְעַפּוֹרִי,
אָמַר לִיה ר' יִיסָא, הָאִי דְאָמַר ר' יוֹסִי, מִי
עָלָה שָׁמַיִם וַיֵּרַד וְגו', וּמַנָּא חָדָא אָמַר, דָּא מִשְׁתָּה.
לְבַתָּר אָמַר, דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְבַתָּר אָמַר,
אֵלִין אַרְבַּע קְטִירִין אֵשׁ רוּחַ מַיִם וְעֶפֶר. וְחַמִּינָא
לִיה לְמוֹר דְּבְרִכְיָהּ.

אָמַר לִיה וְדָאִי שִׁפּוּר קָא אָמַר, וְהָכִי הוּא, וְכֹלָא
חַד מְלָה, וְכֹלָהוּ מְלִי אֶתְקַיְיְמוּ בְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְכֹלָהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא סְלָקָא. אֶתְרַגֵּישׁ ר'
יִיסָא בְּמַלּוּי דְר' שָׁמְעוֹן, וְאָמַר וְדָאִי הָאִי הָכִי הוּא,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אחת אמר זה משה, אחר כך אמר זה
הקדוש ברנוד הוא, אחר כך אמר אלו
ארבעה קשרים, אש רוח מים ועפר,
וראייתי שמורנו ברכו?

אמר לו, ודאי שיפדה אמר, וכך הוא,
והכל דבר אחד, וכל הדברים התקיימו
בקדוש-ברנוד-הוא, וכלם עולים
במשקל אחד. התרגיש רבי ייסא בדברי
רבי שמעון ואמר, ודאי כך זה, וכך

שלא מתקיימו. כשהגיעו הדברים הללו
אל רבי שמעון, הניח ידו בראשו של
רבי יוסי וברכו, ואמר, יפה אמרת וכך
זה. אמר לו, מנין לך? אמר לו, כך
למדתי מאבי שהיה אומר משמו של
רב המנונא סבא.

יום אחד היה יושב רבי שמעון בשער
של צפורי. אמר לו רבי ייסא, זה שאמר
רבי יוסי מי עלה שמים וירד - פעם

וְהָכִי אוֹלִיפְנָא מִקְמִיָּה דְדָמַר זְמַנָּא אַחֲרָא. וְכֵלְא

שְׁפִיר. (אלה תולדות השמים והארץ בהקראם, אל תקרי בהקראם, אלא

באברהם. דכתוב, (תהלים פט) כי אמרתי עולם חסד יבנה. אבל)

אַבְל סוּפָא דְקָרָא מָאִי קָא מִיִּירִי דְכְתִיב, (משלי ל)

מֶה שְׁמוֹ וּמֶה שֵׁם בְּנוֹ כִּי יִדְעֵ. מֶה שְׁמוֹ

תִּינַח, מֶה שֵׁם בְּנוֹ מֵהוּ. אָמַר לִיה, רָזָא דְמִלְּהָ

הָא אוֹלִיפְנָא לְר' אֶלְעָזָר בְּרִי. אָמַר לִיה, לִימָא לִי

מֵר, דְּהָא בְּחִלְמִי שְׁאִילְנָא קְמִיָּה דְדָמַר הָאִי מִלְּהָ,

וְאָמַר לִי, וְאַנְשִׁינָא לָהּ. אָמַר לִיה, אִי אִימָא

תְּדַבֵּר. אָמַר לִיה וְדָאִי. דְּהָא מֶה דְאוֹלִיפְנָא קְמִי

דְדָמַר יוֹמָא דָא אִדְבְּרָנָא.

אָמַר לִיה רָזָא דְמִלְּהָ, הִיִּינוּ דְכְתִיב, (שמות ד) בְּנִי

בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל וְכְתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

בְּךָ אֶתְפָּאֵר. וּבְרָזָא עֲלָאָה, וְהָאִי אֶקְרִי בְנוֹ. אָמַר

יְנוּחַ דְעֵתִיָּה דְדָמַר, דְּהָא רָזָא דָא יְדַעְנָא. אִדְהָכִי,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אָמַר לוֹ, יֹאמֵר לוֹ מוֹרִי, שְׁהָרִי בְּחִלְמוֹי
שְׁאֵלְתִי לְפָנַי מוֹרִי דְדָבַר זֶה, וְאָמַר לִי
וְשִׁכַחְתִּי אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ, אִם אָמַר –
תִּזְכֹּר? אָמַר לוֹ, וְדָאִי, שְׁהָרִי מֶה

שְׁלַמְדִּתִּי לְפָנַי מוֹרִי, יוֹם זֶה נִזְכַּרְתִּי.

אָמַר לוֹ, סוּד תְּדַבֵּר – הִינְנוּ שְׁכֵתוֹב

(שמות ו) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֵתוֹב יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. וּבְסוּד עֲלִיזוֹן, וְזֶה

לְמַדְנוּ מִשֵּׁם מוֹרְנוּ בְּפַעַם אַחֲרֵת. וְהַכֵּל

לְפָה. (אלה תולדות השמים והארץ בהקראם, אל תקרי

בהקראם אלא באברהם, שכתוב (תהלים פט) כי אמרתי עולם

חסד יבנה. אבל)

אַבְל סוּף הַכְּתוּב מֵהוּ אוֹמֵר? שְׁכֵתוֹב

מֶה שְׁמוֹ וּמֶה שֵׁם בְּנוֹ כִּי יִדְעֵ. מֶה שְׁמוֹ

מִילָא, מֶה זֶה מֶה שֵׁם בְּנוֹ? אָמַר לוֹ, סוּד

הַדְּבָר הָרִי לְמַדְתִּי לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנִי.

לֹא אֶדְבַר ר' יִיסָא, חֲלַשׁ דְּעֵתִיָּה, אָזַל לְבֵיתִיָּה,
אֶדְמוּד, אֶחְזִיאֵוּ לִיָּה בְּחַלְמִיָּה, חַד סִפְרָא דְאַגְדָּתָא,
דְּהָוָה כְּתִיב בֵּיתָה, חֲכָמָה וְתַפְאֶרֶת בְּמַקְדָּשׁוֹ.

אֶתְעֵר, אָזַל לְגַבִּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, נָשַׁק יְדָיו, אָמַר,
חֲכִי חֲמִינָא בְּחַלְמָא. וּמָנָא אַחְרָא חֲמִינָא
בְּחַלְמָא, חַד (דף ע"ט ע"ב) סִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְאַחְזִיָּו קַמָּאי,
וְהָוָה כְּתִיב בֵּיתָה, חֲכָמָה וְתַפְאֶרֶת בְּמַקְדָּשׁוֹ, חֲכָמָה
לְעֵילָא, תַּפְאֶרֶת לְתַתָּא. בְּמַקְדָּשׁוֹ לְגַבִּיָּהוּ. וְחֲכִי
חֲמִינָא בְּחַלְמָא וּמָנָא חֲדָא. וְחֲכִי אֲשַׁבְתָּנָא בְּפוּמָאי.
אָמַר לִיָּה ר' שְׁמַעוֹן, עַד כְּעַן רַבִּיָּא אַנְתָּה, לְמִיעַל
בֵּין מְחַצְדֵי חַקְלָא, וְהָא כֻלָּא אֶחְזִיאֵוּ לָךְ. וְדָא הוּא
דְכְתִיב, מַה שְּׁמוֹ וּמַה שְּׁם בְּנוֹ כִּי תִדַע. חֲכָמָה
שְׁמוֹ, תַּפְאֶרֶת בְּנוֹ.

לשון הקודש

לְפָנַי, וְהָיָה כְּתוּב בּוֹ חֲכָמָה וְתַפְאֶרֶת
בְּמַקְדָּשׁוֹ, חֲכָמָה לְמַעְלָה, תַּפְאֶרֶת
לְמַטָּה, בְּמַקְדָּשׁוֹ אֲלֵיהֶם. וְכֵן רְאִיתִי
בְּחִלּוּם פַּעַם אַחַת וְכֵן מְצֵאתִי בְּפִי.
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד עַכְשָׁו אַתָּה
תֵּינּוֹק לְהַבְנִים בֵּין קוּצְרֵי הַשְּׂדֵה, וְהָרִי
הַכֹּל הָרָאוּ לָךְ. וְהוּוֹ שְׁפָתוֹב מַה שְּׁמוֹ
וּמַה שְּׁם בְּנוֹ כִּי תִדַע. חֲכָמָה שְׁמוֹ,
תַּפְאֶרֶת בְּנוֹ.

נִקְרָא בְּנוֹ. אָמַר, תְּנוּחַ דַּעְתּוֹ שֶׁל מוֹרֵי,
שְׁהָרִי סוּד זֶה יְדַעְתִּי. בֵּין כֵּן לֹא נִזְכַּר
רַבִּי יִיסָא, חֲלַשָּׁה דַּעְתּוֹ וְהִלְךְ לְבֵיתוֹ.
נִרְדַּם. הָרָאוּ לוֹ בְּחִלּוּם סִפְרָא אַגְדָּה אַחַד
שְׁהָיָה כְּתוּב בּוֹ חֲכָמָה וְתַפְאֶרֶת
בְּמַקְדָּשׁוֹ.

חֲתַעְזוּרָר וְהִלְךְ אֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן. נָשַׁק יְדָיו
וְאָמַר, כֵּן רְאִיתִי בְּחִלּוּם. פַּעַם אַחֲרַת
רְאִיתִי בְּחִלּוּם סִפְרָא אַגְדָּה אַחַד שְׁהָרָאוּ

(תנא) (שמות יט) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים, וַפָּאָה חוֹלְקִיהָ
 דְּמֹשֶׁה, דְּזָכִי לִיקְרָא דָא, דְּאוֹרֵייתָא אֶסְהִיד
 בְּגִינִיהּ בְּדָ. (פאני ר' יהודה) תָּא חָזִי, מַה בֵּין מֹשֶׁה
 לְשָׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא. שְׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא, כַּד סְלָקִין,
 סְלָקִין לְעֵתְרָא, סְלָקִין לְרַבּוּ, סְלָקִין לְמַלְכוּ, אֲבָל
 מֹשֶׁה כַּד סְלִיק, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל
 הָאֱלֹהִים, וַפָּאָה חוֹלְקִיהָ.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִפְּאֵן אָמְרוּ חֲבֵרֵיא, הֲפָא לִיטְהַר
 מִסִּיעִין אוֹתוֹ, דְּכְתִיב וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל
 הָאֱלֹהִים. מַה כְּתִיב בְּתַרִּיהּ, וַיִּקְרָא אֵלָיו יי'. דְּמֵאן
 דְּבַעֵי לְאַתְקַרְבָּא, מְקַרְבִּין לִיהּ.

וַיִּקְרָא אֵלָיו יי' מִן הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית
 יַעֲקֹב וְגו'. ר' יַעֲזֶק פָּתַח, (תהלים סה) אֲשֶׁרִי
 תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכּוֹן חֲצִירֶיךָ, וַפָּאָה חוֹלְקִיהָ דְּהַחִוּא

לשון הקודש

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִפְּאֵן אָמְרוּ הַחֲבֵרִים,
 הֲפָא לְפָהֳרָא מִסִּיעִין אוֹתוֹ, שְׂכַתוֹב וּמֹשֶׁה
 עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. מַה כְּתוֹב אַחֲרָיו?
 וַיִּקְרָא אֵלָיו ה'. שְׂמִי שְׂרוּצָה לְהַתְקַרֵּב,
 מְקַרְבִּים אוֹתוֹ.

וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֵד ה' מִן הַהָר לֵאמֹר
 כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְגו'. רַבִּי יַעֲזֶק
 פָּתַח, (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁרִי חֲלָקִין
 שֶׁל מֹשֶׁה שְׂזֻכָּה לְכַבּוֹד זֶה שְׂהַתוֹרָה
 הַעִידָה בְּשִׁבְלֵוֹ בְּדָ. (שְׁנָה רַבִּי יְהוּדָה) בֵּא
 וְרֵאָה מַה בֵּין מֹשֶׁה לְשָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם.
 שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, כְּשִׁעוּלִים – עוֹלָם
 לְעֵשֶׂר, עוֹלָם לְגִדְלָה, עוֹלָם לְמַלְכוּת.
 אֲבָל בְּמֹשֶׁה, כְּשִׁעוּלָה, מַה כְּתוֹב?
 וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁרִי חֲלָקִין!

בַּר נָשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעֵי בֵּיהּ, וְקָרִיב לִיהּ, לְמִשְׁרֵי בְּגוֹ הַיִּכְלָא קְדִישָׁא, דְּכָל מָאן דְּאִיהוּ אֲתָרְעֵי בֵּיהּ לְפִוּלְחָנִיהּ, רָשִׁים הוּא מִרְשִׁימִין דְּלַעֲיָלָא, לְמַנְדַּע דְּהָא הוּא אֲתַבְחַר מִקְמִיהּ דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה, לְמִשְׁרֵי בְּמִדּוּרָיוּ. וְכָל מָאן דְּאֲשַׁתְּבַח בֵּיהּ הָהוּא רְשִׁמָּא, אַעֲפַר בְּכָל תַּרְעִין דְּלַעֲיָלָא, וְלִית דְּיִמְחֵי בִידּוּיָ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, זַכָּאָה חוּלְקִיהּ דְּמוֹשָׁה, דְּעָלִיהּ כְּתִיב אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב, וְכְתִיב בֵּיהּ (שמות כד) וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל יְיָ וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ. כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב: אֵלֶיךָ נִוְקְבִי, וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: אֵלֶיךָ הַיּוֹכְרִין.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כֹּה תֹאמַר, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (במדבר ו) כֹּה תִבְרְכוּ, וְכְתִיב, (תהלים קמה) וַחֲסִידֶיךָ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, שְׁעָלְיוֹ כְּתוּב אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב, וְכְתוּב (שמות ב) וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל, (שם כד) וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל ה' וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ. כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב – אֵלֶיךָ הַיּוֹכְרִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כֹּה תֹאמַר, כְּמֹה שְׁנֵאמַר כֹּה תִבְרְכוּ, וְכְתוּב וַחֲסִידֶיךָ

יִשְׁכַּן חֲצִירֶיךָ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בּוֹ וְקָרַב אוֹתוֹ לְשָׂרוֹת בְּתוֹךְ הַיִּכְלָא הַקּוּדֵשׁ, שְׁכָל מִי שֶׁהוּא הִתְרַצָּה בּוֹ לְעַבּוּדָתוֹ, רְשׁוּם הוּא מִרְשׁוּמִים שְׁלֹמַעְלָה לְדַעַת, שְׁהָרִי הוּא נִבְחַר מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקּוּדֵשׁ הָעֲלִיּוֹן לְשָׂרוֹת בְּמִדּוּרוֹ, וְכָל מִי שֶׁנִּמְצָא בּוֹ אוֹתוֹ הַרְשָׁם, עוֹבֵר בְּכָל הַשְּׁעָרִים שְׁלֹמַעְלָה וְאֵין מוֹחָה בְּיָדוֹ.

יְבָרְכוּכָה, כְּלוֹמַר יְבָרְכוּ כֹהֵן. כֹּהֵן תֹּאמַר לְבֵית
 יַעֲקֹב, בְּאֻמִּירָה. וְהִינֵנוּ מִסְטָרָא דְדִינָא. וְתִגִּיד לְבִנֵי
 יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (דברים ד) וַיִּגַּד לָכֶם אֶת
 בְּרִיתוֹ. וְכָתִיב (דברים כו) הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ.
 לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל, הַזְכָּרִין, דְּאֵתוּ מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, (ס"א י"ב) הוֹאִיל וְאֵתִינָא לְהֵאֵי, מַה
 הוּא הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ. לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 מִיבְעֵי לִיָּהּ. אָמַר לִיָּהּ ר' שְׁמַעוֹן, וְכִי הֵאֵי בְלַחֲדוּדֵי
 הוּא. וְהֵא כְתִיב (דברים ח) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאַךְ אֶל
 אֶרֶץ טוֹבָה וְגו'. (דברים ז) אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ.
 (דברים ד) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא, וְכִלְהוּ הָכֵי.

אֵלָא הָכֵי תַנִּינן, כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוֹמָה
 כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֵלוֹהַּ. וְכָל הַדָּר בְּחוּצָה לְאֶרֶץ
 הוֹמָה כְּמִי שְׂאִין לוֹ אֵלוֹהַּ. מָאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

זֶה הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹהֶיךָ? לַה' אֱלֹהֵינוּ
 הָיָה צָרִיךְ לְהִיוֹת! אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְכִי רַק בְּלִבְדוֹ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב (שם ח) כִּי
 ה' אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאַךְ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְגו',
 (שם) אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ, (שם ד) כִּי ה'
 אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא, וְכִלְמִם כֶּךָ?
 אֵלָא כֶּךָ שְׁנִינן, כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 הוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֵלוֹהַּ, וְכָל הַדָּר

יְבָרְכוּכָה, כְּלוֹמַר יְבָרְכוּ כֹהֵן. כֹּהֵן תֹּאמַר
 לְבֵית יַעֲקֹב - בְּאֻמִּירָה, וְהִינֵנוּ מִצַּד
 הַדִּין. וְתִגִּיד לְבֵית יִשְׂרָאֵל - כְּמוֹ
 שְׁנֹאמַר (דברים ד) וַיִּגַּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ.
 וְכָתוּב (שם כו) הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹהֶיךָ.
 לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל - הַזְכָּרִים, שְׂפָאוּ מִצַּד
 הַרַחֲמִים.
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הוֹאִיל וְכֵאֲנֵנוּ לְזֶה, מַה

וְיִרְעָא קְדִישָׁא, לְאַרְעָא קְדִישָׁא סְלִקָּא. וּשְׂכִינְתָּא
 בְּאַתְרָה יְתֵבָא. וְהָאֵי בְּהָאֵי תְלִינָא. וּמֹשֶׁה לָּא קָאָמַר
 אֱלֹהִיךָ, אֵלָּא לְאֵינוֹן דְּהוּוּ זְמִינִין לְמִיעַל לְאַרְעָא
 קְדִישָׁא, וְלִקְבָּלָא אִפִּי שְׂכִינְתָּא. וּמָה דְלָא אָמַר
 אֱלֹהִינוּ, מִשּׁוּם דְּהָא מֹשֶׁה לָּא זָכָה לְמִיעַל לְאַרְעָא,
 וּבְגִינֵי כֶּךָ, אֱלֹהִיךָ וְדָאֵי בְּכָל אַתְרָה, מִשּׁוּם דְּאֵינוֹן
 הוּוּ זְמִינִין לְמִיעַל תַּמּוֹן.

אָמַר לִיה וְדָאֵי הָכִי הוּא. אֲבָל הָכָא כְּתִיב, (דברים
 כו) וּבָאת אֶל הַפֶּהן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיְי אֱלֹהִיךָ, וְהָאֵי אֵינוֹן
 בְּאַרְעָא שְׂרִיין, כָּאֵי טַעְמָא אֱלֹהִיךָ, וְלָא אֱלֹהִינוּ.
 אֵלָּא אֵינוֹן בְּעֵינֵין לְאַחֲזָאָה וְלְאַזְדָּאָה, וּבְגִינֵי דְחֶסֶד
 עֲלָאָה, זְכָאן לְכָל הָאֵי, וְשְׂרִיין בְּאַרְעָא, וְעֲאָלֵן
 לְהֵיא אַרְעָא, וְעַבְד עֲמַהוּן פֶּל אֵינוֹן טַבָּאן, וּבְגִינֵי

לשון הקודש

עתידין להפגס לשם.

אָמַר לוֹ, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אֲבָל פֶּאן כְּתוּב
 (שם כו) וּבָאת אֶל הַפֶּהן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים
 הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹהִיךָ,
 וְהָאֵי הֵם בְּאַרְצֵי שׁוּרִים. מָה
 הַטַּעַם אֱלֹהִיךָ וְלָא אֱלֹהִינוּ? אֵלָּא הֵם
 רָצוּ לְהִרְאוֹת וּלְהוֹדוֹת שְׂבַגְלֵל הַחֶסֶד
 הָעֲלִיּוֹן זְכוּ לְכָל זֶה וְשָׂרוּ בְּאַרְצֵי וּנְכַנְסִים
 לְאוֹתָהּ אַרְצֵי וְעָשָׂה עִמָּהֶם כָּל אוֹתָן

בחוזה לארץ דומה כמי שאין לו אלוהים.
 מה הטעם? משום שהזרע הקדוש עולה
 לארץ הקדושה, ושכינה יושבת
 במקומה, וזה בזה תלוי. ומשה לא אמר
 אלהיך אלא לאותם שהיו עתידין
 להפגס לארץ הקדושה ולקבל פני
 שכינה. ומה שלא אמר אלהינו, משום
 שהרי משה לא זכה להפגס לארץ, ולכן
 אלהיך ודאי בכל מקום, משום שהם היו

כֵּן, הֵנּוּ אָמְרֵי מַלְיָן אֵלֵיךְ לִכְהֵן, (וְלֹא לְכָר נֶשׂ אֲחֵרָא)
 וְכִתִּיב הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ, (וְהַכִּי הוּא וְדָא) מִשּׁוֹם
 דְּאֵתִי מִסְטָרָא דְחֶסֶד.

כֹּה תֹאמֶר לְבֵית יַעֲקֹב, לְהַהוּא אֲתָר דְּאֲתַחֲזִי לְהַנּוּ.
 וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהַהוּא אֲתָר שְׁלִים
 דְּאֲתַחֲזִי לְהַנּוּ, דְּהָא יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל, תְּרִין דְּרִגִין
 אֲסִתְלָקוּ, וּבְדִרְגָא חַד סְלָקוּן, אֲלֵא יִשְׂרָאֵל
 שְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא (דף פ' ע"א) אֲקָרִי. וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
 לְאַחֲזָא חֲכַמְתָּא, וְלֹאשְׁתַּעֵי בְרוּחַ חֲכַמְתָּא, טִיבוּ
 וְקִשּׁוּט דְעֵבֶד לֹון קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא, דְכִתִּיב וַיִּגֵד
 לָכֶם אֵת פְּרִיתוֹ.

תַּנְיָא, אָמַר ר' יוֹסִי, זְמַנָּא חָדָא הוּינָא אֲזִיל
 בְּאַרְחָא, וְהוּהוּ ר' חֵיָא בְרִי עַמִּי. עַד
 דְּהוּינָא אֲזִילִין, אֲשַׁבְּחָנָא חַד גְּבַר, דְּהוּהוּ לְקִיט

לשון הקודש

אחת עולים. אלא ישראל שלמות הפל
 נקרא. ותגיד לבני ישראל, להראות
 חכמה ולדבר ברוח חכמה טוב ואמת
 שעשה להם הקדוש ברוך הוא, שפנתוב
 ויגיד לכם את פריתו.

שנינו, אמר רבי יוסי, פעם אחת הייתי
 הולך בדרך והיה עמי רבי חייא בנאי. עד
 שהיינו הולכים, מצאתי איש אחד

טובות, ומשום כך היו אומרים דברים
 אלה לכהן (ולא לאדם אחר), שפנתוב הגדתי
 היום לה' אלהיך, (וכר הוא ודאי) משום שבא
 מצד החסד.

כֹּה תֹאמֶר לְבֵית יַעֲקֹב - לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׂרָאוּי לְהֵם. וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל -
 בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁלֵם שְׂרָאוּי לְהֵם, שְׁהַרִי
 יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל שְׁתֵּי דְרִגּוֹת עֲלוּ וּבְדִרְגָא

בְּחֻקְלָא, עֲשָׂבִין לְאַסּוּזָא. קְרִיבְנָא לְגַבִּיהַ, אַמִּינָא
 לִיהַ, בַּר נָשׁ, קוּטְרָא דְקוּטְרֵי דְעֲשָׂבִין לְמַה. לָא
 זְקוּף רִישִׁיהַ, וְלָא אָמַר מִיּוֹדֵי. אֶהְדְרֵנָא וּמִנָּא אֶחְרָא
 וְאַמִּינָא הָאִי, וְלָא אָמַר מִיּוֹדֵי. אַמִּינָא לִיהַ לְרַבִּי
 חֵיָא בְרִי, אִו הָאִי בַר נָשׁ אֲטִים אִוְדֵנִין, אִו שְׂטִיָא,
 אִו חֲבִימָא. יְתִיבְנָא גַבּוּי. לְבַתָּר לְקִיט אֵינּוֹן עֲשָׂבִין,
 וְאַחִיד לֹוֹן, וְחָפָא עֲלֵיהוֹן טְרַפִּי גּוּפְנִין.

אָמַר לָן, אַנָּא חֲמִינָא דִּיּוֹדָאִין אַתּוֹן, וְיִוְדָאִין אִמְרֵי
 עֲלֵייהוּ, דְאֵינּוֹן חֲבִימִין, אִי לָא דְחִימִסְנָא
 עֲלֵיכוּן הַשְׂתָּא, תְּהוּוֹן רְחִיקוֹן מִבְּנֵי נְשָׂא כִסְגִירָא
 דָּא, דְמִרְחִיקוֹן לִיהַ מִכְּלָא, דְהָא אַנָּא חֲמִינָא,
 דִּירִיחָא דְחַד עֲשָׂבָא דְהוּא קְרִיב גַּבּוּיכוֹן, עָאֵל
 בְּגוּפֵיכוּן, וְתְהוּוֹן רְחִיקוֹן תְּלַתָּא יוֹמִין. אֶלָּא אֶכִּילוּ
 אֵלִין תּוּמֵי בְרָא וְתִתְסוּן.

לשון הקודש

עליהם בעלי גפן.

אמר לנו: אני ראיתי שאתם יהודים,
 ועל היהודים אומרים שהם חכמים. אם
 לא הייתי חכם עליכם, עכשיו תהיו
 מרחקים מבני אדם כמו המצרע הזה
 שמרחיקים אותו מהכל, שהרי אני
 רואה שרית של עשב אחד שהיה קרוב
 אליכם נכנס בגופכם, ותהיו מרחקים
 שלשה ימים, אלא אכלו שומי הפר

שהיה לוקט בשדה עשבים לרפואה.
 קרבתי אליו ואמרתי לו: בן אדם, כל
 האגדות הקשורות הללו של העשבים
 למה? לא הרים ראשו ולא אמר דבר.
 חזרתי פעם נוספת ואמרתי את זה –
 ולא אמר דבר. אמרתי לרבי חייא בני:
 או שהאיש הזה אגניו אטומות, או
 שוטה, או חכם. ישבתי אצלו. אחר כך
 לקט אותם עשבים, ואחז אותם וכסה

אֲבִלְנָא מַנְיִהוּ דְהוּוּ שְׂכִיחִין קַמֵּן, וְאֲדַמְכְּנָא, וְאֲתַקְטְרְנָא בְּזִיעָא, עַד עֵידֵן סְגִי. לְבַתָּר אֲתַעְרְנָא, אָמַר לָן הָהוּא גִבְרָא, הַשְׁתָּא אֱלֵהֲכֹון עַמְכֹון, דְּאִשְׁכַּחְתּוּן לִי, דְּהָא אִסְוּתָא דְגּוֹפִיכֹון עַל יְדֵי אִשְׁתְּלִים.

עַד דְּהוּוּנָא אֲזִלִין, אָמַר לָן, כָּל פֶּר נֶשׁ בְּעֵי לְאִשְׁתְּעֵי בְּבַר נֶשׁ אַחְרָא, כְּפֹום אֲרַחֲוִי, דְּהָא לְנוֹקְבָא כְּפֹום אֲרַחֲוִי. לְגִבְרָא כְּפֹום אֲרַחֲוִי. לְגִבְרָא דְגִבְרֵי כְּפֹום אֲרַחֲוִי. אֲמִנְנָא לְרַבִּי חֵיָא בְרִי, חֵיֵינוּ דְכַתִּיב, כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
 (ס"א כה תאמר לבית יעקב כההוא אתר דאתחזי להו. ותגיד לבני ישראל כההוא אתר שלים דאתחזי להו. דהא יעקב וישראל תבין דרגין אינון ובדרנא חד סלקין אלא וישראל שלימותא דכלא אקרי)

אָמַר לָן, חֲמִיתוּן דִּלָּא זְקִיפְנָא רִישָׁאִי, וְלָא אִשְׁתַּעֲינָא בְּהַדְרִיכּוּ, מִשּׁוּם דְּאִכְפָּא, חֲפִיכָא

לשון הקודש

דרכיו, ולגבר שבגברים כפי דרכיו. אמרתי לרבי חייא בני, זהו שכתוב כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבית ישראל. (כה תאמר לבית יעקב, באותו מקום שראוי להם. ותגיד ותגיד לבני ישראל, באותו מקום שלם שראוי להם, שהרי יעקב וישראל שתי דרגות הם ובדרגה אחת עולים, אלא וישראל שלימות הכל נקרא.)
אָמַר לָנוּ: רְאִיתֶם שְׁלֵא הִרְמַתִּי רֵאשִׁי וְלָא דִבְרַתִּי עִמְכֶם, מִשּׁוּם שְׂאֲבֵי הָהּ

הללו ותתרפאו.
אֲבִלְנוּ מַהֶם, שְׁהָיוּ מְצוּיִים שָׁם, וְנִרְדְּמֵנוּ וְנִקְשַׁרְנוּ בְּזַעַה עַד זְמַן רַב. אַחַר כֵּךְ הִתְעוֹרְרֵנוּ. אָמַר לָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ: עֲבֹשׁוּ אֱלֹהֵיכֶם עִמְכֶם שְׂמַצְאַתֶּם אוֹתִי, שְׁהָרִי רְפוּאָת גּוֹפְכֶם עַל יְדֵי נְשִׁלְמָה. עַד שְׁהָיִינוּ הוֹלְכִים, אָמַר לָנוּ: כָּל אָדָם צְרִיךְ לְדַבֵּר עִם אָדָם אַחַר כְּפִי דְרַכִּיו. שְׁהָרִי לְנִמְכָּה כְּפִי דְרַבְּהּ, לְאִישׁ כְּפִי

בְּעֶשְׂבִין מִכָּל בְּנֵי דָרָא הָזָה. וְאוֹלִיפְנָא מֵאֲבָא
אֲרַחוּי דְכָל עֶשְׂבִין, דְּבַחֲזֵן קְשׁוּט, וְאֲנָא בְּכָל שְׂתָא
מְדוֹרָאֵי בִינְיָהוּ.

וְהָאֵי עֶשְׂבָא דְחִמִּיתוּן, דְּחִפִּינָא לִיה בְּטָרְפֵי
דְּגוֹפְנִין אֲלִין, בְּבִיתָאֵי אִית אַתְר חַד, וְהוּא
לְסִטְר צְפוּן, וּבְחַתוּא אַתְר נְעִיץ חַד רִיתָא, וּמְעִינָא
דְּחַתוּא רִיתָא, נְפִיק חַד גְּבַר בְּתֵרִין רִישִׁין, וְחֲרָבָא
שִׁינְנָא בִידֵיהּ וּבְכָל יוֹמָא קָא מְצַעַר לֶן. וְאֲנָא
לְקִיטְנָא הָאֵי עֶשְׂבָא, וְזִילוּ אֲבַתְרָאֵי, וְתַחֲמוּן חִילִיה
דְּחָאֵי עֶשְׂבָא, וּמַה דִּי אֱלֹהָא עֲלָאָה גְּלִי בְּעֲלָמָא,
וְלִית מָאן דִּיבַדַּע אֲרַחוּי בְּכָלָא.

אֲזִילְנָא אֲבַתְרִיהּ, עַד דְּחִוִּינָא אֲזִלִּי בְּאֲרַחָא,
מֵאִיד לְחַד גּוֹקְבָא בְּעַפְרָא, וְשׂוּי מַהֲהוּא
עֶשְׂבָא בְּנוֹקְבָא, נְפִק חַד חוּיָא וְרִישָׁא דִילִיה סְגִי.

לשון הקודש

שְׁנוּנָה בְּיָדוֹ, וּבְכָל יוֹם הוּא מְצַעַר
אוֹתָנּוּ, וְאֲנִי לְקַטְתִּי אֶת הָעֶשֶׂב הַזֶּה,
וְלָכֵן אַחֲרֵי וְתִרְאוּ אֶת פְּחוֹ שֶׁל הָעֶשֶׂב
הַזֶּה וּמַה שְּׂאֵלוֹהָ הָעֲלוּיָן גְּלָהּ בְּעוֹלָם,
וְאִין מִי שִׂידַע דְּרַכְבּוֹ בְּכָל.

הַלְכְּנּוּ אַחֲרָיו. עַד שֶׁהִינּוּ הוֹלְכִים
בְּדֶרֶךְ, הַתְּכוּפֵף לְנֻקְבָא אַחַד בְּעַפְרָא, וְשָׁם
מֵאוֹתוֹ הָעֶשֶׂב בְּנֻקְבָא. יֵצֵא נֶחֱשׁ אַחַד

חֲכֵם הָעֶשְׂבִים מִכָּל בְּנֵי דוֹרוֹ, וְלִמְדַתִּי
מֵאֲבֵי דְרַכְבִּי כָּל הָעֶשְׂבִים שֶׁבָהֶם אֲמַת,
וְאֲנִי בְּכָל הַשָּׁנָה מְדוֹרֵי בִינְיָהֶם.

וְהָעֶשֶׂב הַזֶּה שְׂרָאִיתֶם שְׂכַסִּיתִי אוֹתוֹ
בְּעֲלֵי הַגֶּפֶן הַלְלוּ – בְּבֵיתִי יֵשׁ מְקוֹם
אַחַד, וְהוּא לְצַד צְפוּן, וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם
נְעִיץ רַחִים אַחַד, וּמִהֶעֵינִן שָׁל אוֹתוֹ רַחִים
יוֹצֵא אִישׁ אַחַד עִם שְׁנֵי רְאשִׁים וְחֲרָב

נָטַל חֵד סְנִיפָא, (נ"א סוּדְרָא) וְקָטִיר לִיָּה בְּחַד בְּדִיא.
דְּחִילָנָא. אָמַר לֹזֵן זִילוּ אֲבַתְרָאִי.

עַד דְּמַטִּינָא לְבִיתִיה. חֲמִינָא הֵהוּא אֶתְר בְּחִשׁוּכָא,
בְּתַר חֵד כּוּתְלָא. נָטַל חֵד שְׂרָנָא וְדָלִיק
דְּלִיקָא סַחְרָנִיה דֵּהֵהוּא אֶתְר דִּרְיִחָא. אָמַר לֹזֵן,
מִמָּה דְתַחֲמוֹן, לָא תְדַחְלוֹן וְלָא תִשְׁתַּעוֹן מִיָּדִי.

אֲדַחְכִּי, שְׂרִי חוּיָא מִקְטְרוּי, וְכַתֵּשׁ בְּקִיסְטָא
מִהֵהוּא עֲשָׂבָא. וְשׂוּי בְּרִישִׁיה דְּחוּיָא.
עָאֵל חוּיָא בְּהֵהוּא עֵינָא דִּרְחִיָּא, וְשִׁמְעָנָא קָלָא
דְּכָל אֶתְר מְזַדְעִזְעָא. בְּעֵינֵן לְמִיפְק, אֶחִיד בִּידְנָא
הֵהוּא גִבְרָא, אָמַר, לָא תְדַחְלוֹן קְרִיבֵנוּ גִבְרָאִי.

אֲדַחְכִּי, נָפֵק חוּיָא שְׁתִּית דְּמָא, נָקִיט תֵּהוּא
גִּבְרָא מִהֵהוּא עֲשָׂבָא, וְשׂוּי בְּרִישִׁיה
בְּבִקְדָמִיתָא. עָאֵל בְּהֵהוּא עֵינָא דִּרְחִיָּא. לְשַׁעְתָּא

לשון הקודש

בֵּינן כִּדְ הַתִּיר אֶת הַנְּחֹשׁ מִקְשָׁרֵיו,
וְכַתֵּשׁ בְּמִכְתָּשֵׁת מְאוּתוֹ הַעֲשֵׂב וְשֵׁם
בְּרֵאשׁ הַנְּחֹשׁ. נִכְנַס הַנְּחֹשׁ בְּאוּתוֹ עֵין
הַרְחִיב, וְשִׁמְעֵנוּ קוֹל שֶׁכָּל הַמְּקוֹם
הַזֶּה עֹשֶׂה. רְצִינוּ לְצִאתָה, אֲחִינוּ בְּיָדֵינוּ אוּתוֹ
הָאִישׁ וְאָמַר: אֵל תִּפְחָדוּ, קִרְבוּ אֵלַי.
בֵּינן כִּדְ יָצָא הַנְּחֹשׁ שׁוֹתֵת דָּם. לָקַח
אוּתוֹ הָאִישׁ מְאוּתוֹ הַעֲשֵׂב וְשֵׁם בְּרֵאשׁוֹ

וְרֵאשׁוֹ גְּדוֹל. לָקַח חֶבֶל (סוּדְרָא) אֶחָד וְקָשַׁר
אוּתוֹ כְּמוֹ גְּדֵי אֶחָד. פְּחָדְנוּ. אָמַר לָנוּ:
לְכוּ אַחֲרַי.

עַד שֶׁהִנְעֵנוּ לְבֵיתוֹ, רָאִינוּ אוּתוֹ מְקוֹם
בְּחִשְׁכָּה אַחַר כִּתְלֵי אֶחָד. לָקַח גַּר אֶחָד
וְהִדְלִיק אֵשׁ סָבִיב אוּתוֹ מְקוֹם הַרְחִיב.
אָמַר לָנוּ: מִמָּה שֶׁתִּרְאוּ – לֹא תִפְחָדוּ
וְלֹא תִדְבְּרוּ דְבָר.

זַעֲרָא, חֲמִינָא, דְּנִפְיָא מִהֵוּא עֵינָא חַד גְּבָרָא
 בְּתַרִּין רִישֵׁין, וְחִנָּא שְׂרִיָּא סַחְרֵינָה דְּקַדְלוּי.
 עָאֵל בְּהֵוּא עֵינָא דִּרְחֵיָא וְנִפְק תְּלַת זְמִינֵי. הָוָה
 אָמַר, זְקִיטָא זְקִיטָא, וְוֵי לְאִימִיה דְּלֵהֵוּא אֶתְר
 אֲזַבִּיל לִיה.

אֲדַחְכֵּי, אֶתְעַקֵּר רִיחֵיָא מֵאַתְרֵיהּ, וְנִפְקוּ, גְּבָרָא
 וְחִנָּא, וְנִפְלוּ וּמִיתוּ תַרְוֵייהוּ. וְאַנָּן
 דְּחִילָנָא סָגִי. אָמַר לָן הֵוּא גְּבָרָא, דָּא הוּא חִילָא
 דְּעֵשְׂבָא דְאַנָּא לְקִיטָנָא קַמִּיכוּ, וּבְגִינֵי כֵךְ לָא
 אֶשְׁתַּעֲינָא בְּהַדִּיכוּ, וְלָא זְקִיפְנָא רִישָׁאֵי, בְּשַׁעְתָּא
 דְּקַרִיבְתוֹן גְּבָאֵי.

אָמַר לֹזֵן אִילוֹ (דף פ' ע"ב) יִדְעִין בְּנֵי נָשָׂא חֲכַמְתָּא,
 דְּכָל מַה דְּנִטְע קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא,
 וְחִילָא דְכָל מַה דְּאֶשְׁתַּבַּח בְּעֵלְמָא, יִשְׁתַּמוּדְעוֹן

לשון הקודש

הָאִישׁ וְהַנְּחֹשׁ, וְנִפְלוּ וּמִתּוּ שְׁנֵיהֶם. וְאַנָּן
 פְּחַדְנוּ מְאֹד. אָמַר לָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ: זְהוּ
 כְּחוּ שֶׁל אוֹתוֹ עֵשֶׂב שְׂאֵנִי לְקַטְתִּי
 לְפָנֶיכֶם, וְלָכֵן לֹא דִבַּרְתִּי עִמָּכֶם וְלֹא
 חִרַמְתִּי רִאשֵׁי בְּשַׁעְתָּה שְׁקַרְבַּתֶּם אֵלַי.
 אָמַר לָנוּ: אֵלּוּ יִדְעוּ בְּנֵי אָדָם חֲכַמָּה,
 שְׂפָל מַה שְׁנִטְעֵה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּאַרְץ וּכְחַל כֹּל מַה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם, יִדְעוּ

בְּבַתְחֻלָּה. נִכְנַס לְאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים.
 לְשַׁעְתָּה קִטְנָה רְאִינוּ שְׂנֵיָא מְאוֹתוֹ הָעֵין
 אִישׁ אַחַד עִם שְׁנֵי רִאשִׁים וְנִחַשׁ שְׂרוּי
 סָבִיב צְוֹאָרוֹ. נִכְנַס לְאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים
 וְיִצָּא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. וְהוּא אָמַר: זְקִיטָא
 זְקִיטָא (מִין שְׂרָץ)! אוּי לְאִמּוֹ שְׁהוּבִילָה אוֹתוֹ
 לְאוֹתוֹ מְקוֹם!
 בֵּין כֵּךְ נַעֲקֵר הַרְחִים מִמְּקוֹמוֹ, וְיִצְאוּ

חֵילָא דְמֵאֲרִיחוֹן, בְּחֻכְמַתִּיהָ סִנְיָאָהּ. אֲבָל לָא טָמִיר
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֻכְמָתָא דָּא מִבְּנֵי נִשְׂאָ, אֶלְא
בְּגִין דְלָא יִסְטוֹן מֵאֲרִחוֹי, וְלָא יִתְרַחֲצוּ בְּהֵיא
חֻכְמָתָא וַיִּנְשׁוֹן לִיהָ.

כִּד אֲתִינָא, וְאִמִּינָא הֵינִי מְלִי קָמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן.
אָמַר וְדָאִי חֻכְמָא הָזֵה. וְתָא חֲזִי, לִית עֲשֻׁבָּא
וְעֲשֻׁבָּא דְאֲתִי לִיד בְּאַרְעָא, דְלָא תָּזֵה בֵּיה חֻכְמָתָא
סִנְיָאָהּ, וְחִילִיָּה בְּשִׁמְיָא סִנְיָאָהּ. תָּא חֲזִי, מִן אִזּוּבָּא.
דְּבִכָּל אֲתֵר דְּבַעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְדַפְּאָה לְבַר
נִשְׂ, בְּאִזּוּבָּא מִתְדַכֵּי. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דִּיתְעַר
חִילִיָּה דְלַעִילָא דְאֲתַפְקֵדָא עֲלוֹי, דְהָא תְּהוּא חֵילָא
דְאֲתַפְקֵדָא עֲלוֹי כִּד אֲתַעְרָא, מְבַעְרָא רוּחַ
מְסֻאָבָּא, וְאֲתַדְכֵי בַר נִשְׂ. וְעַלְךָ אִמִּינָא בְרִיךְ
רַחֲמֵנָא דְשׁוּבָּךְ.

לשון הקודש

בְּשִׁמְיָא סִנְיָאָהּ רב. בא וראה מן האזוב, שְׁבִכָּל
מְקוּם שְׁרָעָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהַר
אֶת הָאָדָם, הוּא נִטְהָר בְּאִזּוּבָּא. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שִׁיתְעוֹרֵר כַּחוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה
שֶׁנִּפְקֵד עֲלוֹי, שְׁהָרִי בְּשִׁמְתְעוֹרֵר אוֹתוֹ
הַכַּח שֶׁנִּפְקֵד עֲלוֹי, הוּא מְבַעַר רוּחַ
הַטְּמָאָה וְנִטְהָר הָאָדָם. וְעַלְךָ אֲנִי אוֹמֵר,
בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׁהַעִילְךָ!

את כח רבונם בְּחֻכְמַתוֹ הַרְבָּה. אֲבָל לָא
הַסְתִּיר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֻכְמָה זוֹ
מִבְּנֵי אָדָם, אֶלְא כִּדִּי שְׁלָא יִסְטוֹ מִדְּרַכּוֹ
וְלָא יִבְטַחוּ בְּאוֹתָהּ חֻכְמָה וַיִּשְׁבְּחוּ אוֹתוֹ.
בְּשִׁמְיָאֵי וְאֲמַרְתִּי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ
לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאִי שְׁחַבְּם
הָיָה. וְכַא רְאָה, אֵינ עֲשֻׁב וְעֲשֻׁב שְׁנוּלֵד
בְּאַרְץ שְׁלָא הֵיְתָה בּוֹ חֻכְמָה רַבָּה וְכַחוֹ

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמַצְרַיִם וְאִשָּׁא אֶתְכֶם
עַל בְּנֵי נְשָׁרִים. (שמות יט) מָאֵי בְנֵי נְשָׁרִים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַחֲמֵי. דְּכַתִּיב, (דברים לב) בְּנֶשֶׁר
יַעִיר קִנּוּ וְגו'. וְהִינּוּ רָזָא דְאָמַר ר' שְׁמַעוֹן, (משלי ל)
דַּרְךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. מָאֵי בְּשָׁמַיִם. בְּרַחֲמֵי. מַה נֶּשֶׁר
אֲשַׁתְּכָה בְּרַחֲמֵי עַל בְּנוֹי, וְדִינָא לְגַבִּי אַחֲרַנִּין. כַּךְ
קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא אֲשַׁתְּכָה בְּרַחֲמֵי לְגַבִּי יִשְׂרָאֵל,
וְדִינָא לְגַבִּי עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר, הָזָה אֲזִיל מִקְפּוֹטְקִיָּא לְלוּד, וְהָזָה
אֲזִיל ר' יוֹסִי וְר' חִיָּיא עַמִּיָּה, קָמוּ בְּנֵהוֹרָא,
כַּד נִהִיר יַמָּא, וְהוּוּ אֲזִילִי. אָמַר ר' חִיָּיא, חֲמִינָא
הָאֵי קָרָא דְכַתִּיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין
לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר
לְאַרְבַּעַתָּן הָאֵי אַרְיָה בִּימִינָא, שׁוּר מִשְּׂמַאלָא, נֶשֶׁר
בְּאֵן אֶתֶר הַיְכֻתִּיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּרַחֲמִים
לְיִשְׂרָאֵל, וּבְדִין אֵל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדַת
כוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה הוֹלֵךְ מִקְפּוֹטְקִיָּא לְלוּד,
וְהָיוּ הוֹלְכִים עִמּוֹ רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא.
קָמוּ בְּאוּר, בְּשַׁהֲאִיר הַיּוֹם, וְהָיוּ הוֹלְכִים.
אָמַר רַבִּי חִיָּיא, רְאִיתִי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה
שְׂכַתוֹב (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמַצְרַיִם
וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל בְּנֵי נְשָׁרִים. מַה זֶה
בְּנֵי נְשָׁרִים? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
בְּרַחֲמִים, שְׂכַתוֹב (דברים לב) בְּנֶשֶׁר יַעִיר
קִנּוּ וְגו'. וְהִינּוּ סוּד הַכְּתוּב שְׂאָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, דַּרְךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. מַה זֶה
בְּשָׁמַיִם? בְּרַחֲמִים. מַה הַנֶּשֶׁר נִמְצָא
בְּרַחֲמִים עַל בְּנוֹי וְדִין לְאַחֲרִים – כַּךְ

אָמַר לִיהוָה ר' אֶלְעָזָר, בְּאַתְרָא (נ"א דַּיְעָקָב) דִּינִיקָא
 שְׂרִיא. מָאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דִּנְשָׁר בְּכֹלָא
 אֲשַׁתְּבַח, רַחֲמֵי לְבָנָיו, דִּינָא לְגַבֵּי אַחֲרָנִין. כִּד
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אוֹבִיל לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי.
 וּבְדִינָא לְגַבֵּי אַחֲרָנִין, דְּכֹתִיב וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי
 נְשָׂרִים. וְכֹתִיב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ.

מִנְלָן דִּנְשָׁר רַחֲמֵי אֶקְרִי. דְּכֹתִיב דְּרָךְ הַנְּשָׁר
 בְּשָׁמַיִם. בְּשָׁמַיִם מִפְּשֵׁי. וּבְגִינֵי כִד אַרְיָה
 לִימִינָא. שׁוֹר לְשִׁמְאֵלָא. נְשָׁר בִּינֵייהוּ וְאַחִיד לֹזֵן.
 אָדָם פָּלִיל כְּלָהוּ, וְכֹלָא אֶתְפְּלִילָן בֵּיהּ, דְּכֹתִיב וְעַל
 דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלְיוּ מְלַמְעָלָה.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְגו'. ר' אַבְא פְּתַח, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח)
 אַחֲזוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה

לשון הקודש

וּכְתוּב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ.
 מִנְיָן לָנוּ שְׁנֵשֶׁר נִקְרָא רַחֲמִים? שְׁכֹתוּב
 (מְשָׁלִי ל) דְּרָךְ הַנְּשָׁר בְּשָׁמַיִם. בְּשָׁמַיִם
 מִפְּשֵׁי. וְלִכְּנֵן אַרְיָה לִימִין, שׁוֹר לְשִׁמְאֵל,
 נְשָׁר בִּינֵיהֶם, וְאוֹחוּ אוֹתָם. אָדָם כּוֹלֵל
 אֶת כָּלָם, וְהַכֵּל נִכְלָלוּ בוֹ, שְׁכֹתוּב וְעַל
 דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלְיוּ
 מְלַמְעָלָה.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְגו'. רַבִּי אַבְא פְּתַח,
 (שִׁיר ח) אַחֲזוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מַה

לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׁמַאוּל
 לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נְשָׁר לְאַרְבַּעַתָּן. הֲרֵי
 אַרְיָה בְּיָמִין, שׁוֹר מִשְׁמַאל. נְשָׁר בְּאַיִזָּה
 מְקוֹם מְקוֹמוֹ?

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּמִקּוֹם (שִׁיעָקָב)
 שְׁהַיּוֹנֵק שְׂרוּי. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁנֵשֶׁר
 נִמְצָא בְּכָל - רַחֲמִים לְבָנָיו, וְדִין אֵל
 אַחֲרִים. כִּד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - מוֹבִיל
 אֶת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וּבְדִין אֵל אַחֲרִים,
 שְׁכֹתוּב וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים,